

АМЕЛИЈА ЗУБИЋ

И ПОЛУМЕСЕЧЕВ
РАСПУСТ

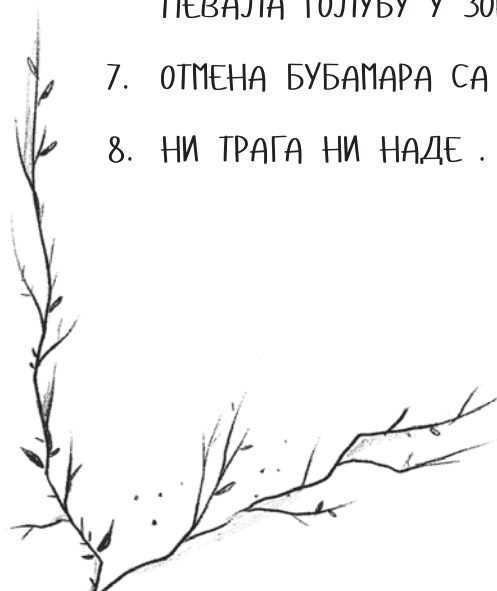
Превела Дијана Радиновић

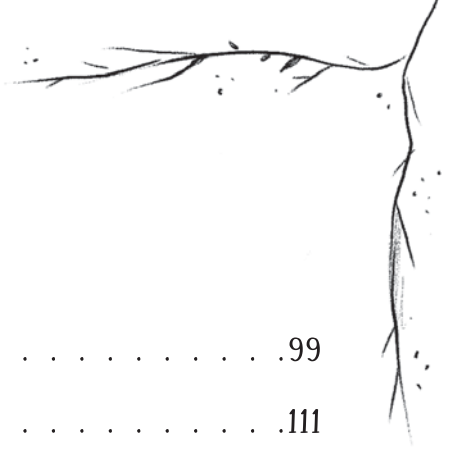

САДРЖАЈ

МАПА КРАЉЕВСТВА СВЕТЛОСТИ	VI
УПОЗНАЈТЕ НОКТУРНИЈЦЕ И СЈАЈОПОЉЦЕ VIII	
1. РЕЗЕРВНЕ ГАЂЕ.	1
2. ПРИНЦ КАПЕТАН.	11
3. ДРУГО ЛЕВО	23
4. ОСТРВО ТИ ЈЕ ТАЊИР.	41
5. БРАДАТЕ БУБЕ	55
6. ОНА УТВАРНА ПИТА ЈЕ ПЕВАЛА ГОЛУБУ У ЗОРУ	65
7. ОТМЕНА БУБАМАРА СА АКТЕН-ТАШНОМ.	77
8. НИ ТРАГА НИ НАДЕ	89

9. РОГ ШТО БУМБАРИ.	99
10. НИСАМ ЈА СОФА	111
11. ПРОКЛЕТСТВО МЕДЕНЕ ШЉИВЕ.	121
12. НЕКТАР-КОЧИЈЕ.	135
13. ЕЈ, КЕВИНЕ!	143
14. СОК ОД КОРАЛА	155
15. ЖГЕБЕЋЕ КРИЛО	169
16. СВЕ МУ СЕ ВРАЋА!.	181
17. ТЕСНАЦ.	193
18. БУДИ МАЛЕН И ХРАБАР	203
19. ЗРАЧАК СВЕТЛОСТИ	217

Отмене
литоце

Сјајна
шума

Поља фламино
змајева

Виле
печурке

Живописна долина

Потоци јагола

Вилинска шума

Чудесне
планине

Весела река

КРАЉЕВСТВО
СВЕТЛОСТИ

Гномски
крај

Пријатно
језерце

Бунар лепих
жеља

Зујави
до

Плодоносне
воћке

Искроград

Станица
дуге-пруге

Медена шљива

Бубопоље

Минипољ

Мало језеро

ОСТРВО МЕДЕНИХ ШЉИВА

Празне пећине

ИСКРИЧАВО МОРЕ

Прекрасни докови

Блистава бања

Леприконска лагуна

Грозоморне поздраве шаљу вам...

ВОЛИ:
Да виси са другарима у
Рајском бундев-парку

НЕ ВОЛИ:
Зла бића
Да поспрема собу

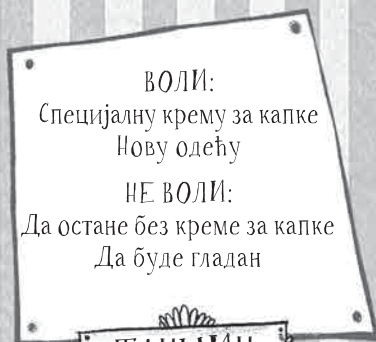

ВОЛИ:
Трке чамцима
Да тражи храну

НЕ ВОЛИ:
Танцинову опседнутост
кремом за капке
Да је неко назове „звер“

ВОЛИ:
Да буде са својим
другарима
Своју верну косу-лампу

НЕ ВОЛИ:
Оно што је у Искричавом мору
Трагичне приче

ВОЛИ:
Специјалну крему за капке
Нову одећу

НЕ ВОЛИ:
Да остане без креме за капке
Да буде гладан

и БУНДА

ВОЛИ:

Да прича трагичне приче
Сендвиче са више додатака

НЕ ВОЛИ:

Рикијево читање мапа
Да остане без кесица чаја

ВОЛИ:

Клуб дугиних ренцера
Летњиковце

НЕ ВОЛИ:

Грејмове трагичне приче
Грејмову вођњу

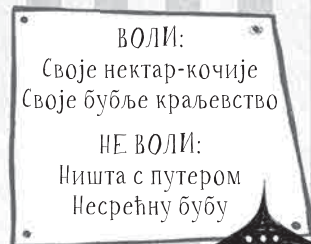

ВОЛИ:

Да буде најбоља у разреду
Да мучи Амелију Зубић

НЕ ВОЛИ:

Да Амелија добије бољу оцену
Да буде фина

ПРВО
ПОГЛАВЉЕ

РЕЗЕРВНЕ ГАЂЕ

Кад је сунце изашло у Краљевству мрака, сва бића Ноктурније спремала су се да пођу у кревет, то јест сва сем једне мале вампирице и њене бундеве љубимице Лудаје.

– *Мамаааааа!* – повикала је Амелија Зубић уз спиралне степенице Виле Зубић. – Јеси ли видела мој ранац-бундеву? Треба ми за камповање с дугиним ренџерима, а морам да будем на Централном ноктурнијском гробљу за десет минута да се нађем са осталима!

Једна жута врата на половини ходника нагло су се отворила и на њима се појавила грофица

Фриволета, прелепа вампирица са ВРЛО високом пунђом. Носила је дугу сјајну кућну хаљину са ОГРОМНИМ нараменицама, а косу је увила у сјајан пешкир.

– Тмушо! – повикала је вампирица и узела Амелију у наручје. – Не могу да верујем да одлазиш на *цео* полумесечев распуст! – Пољубила је Амелију по три пута у сваки образ и на њима оставила сјајне трагове црног кармина.

– Него, јеси ли се сетила да понесеш сјај за очњаке? А пилинг за бледу кожу? О, и резервне гаће за сваки случај, ако ти их поједе лешинар или тако нешто.

– Мама! – Амелија је поцрвенела. – Лешинари ми неће појести ништа од ствари. Сем тога, идемо у Краљевство светлости. Тамо, знаш, нема лешинара. Али стварно морам да нађем свој ранац-бундеву или нећу моћи да понесем резервни пар *ничеја*.

Грофица се на тренутак замислила, па нестала у својој соби. После неколико секунди изашла је из друге собе, мало даље низ ходник. Врата у Вили Зубић била су врло чудна; премештала су се како им воља и Амелија је имала среће ако би јој соба била иза истих врата дуже од неколико недеља. Нека врата су нестајала, нова су се појављивала и никад ниси знао где ћеш се обрести!

– Можеш да узмеш *ову* торбицу ако желиш. То ми је једна од омиљених! – узвикнула је грофица милујући длакаву ташницу која је личила на спљоштеног миша. Амелија није била сигурна може ли у њу да стане њена шака, а не ствари неопходне са седам дана камповања. Док је

Амелија покушавала да смисли како да љубазно одбије мајку, из купатила је изашао њен тата носећи укрштенице под мишком.

– Ах! Моје омиљено цревце за кобасице!
– казао је гроф Дракче Трећи кад је угледао Амелију.

– Сигурно си одушевљена што читавих недељу дана нећеш вежбати свирање оргуља! – Враголасто јој је намигнуо.

Грофица Фриволета је бесно погледала у мужа. – Дракче, моје најјезивије чудо, Амелија ће надокнадити пропуштено после полумесечевог распуста, је ли тако, тмушо?

Амелија је уздахнула. – Јесте, мама.

Огласио се велики сат у Вили Зубић на шта је Амелија цикнула.

– Већ је пет ујутру! *Закаснићу!* – повикала је и потрчала кроз ходник. – Где ми је ранац?!

Лудаја је успаничено скакала округ, махала петељком и сквичала.

– Млада Амелија, мислиш ли на *овај* ранац?
– зачуо се познат глас са дна степеница.

Вууу, најугледнији утварни батлер у Краљевству мрака, долебдео је до њих носећи округло наранџаст ранац.

– О, Вууу! – узвикнула је Амелија и дотрчала до њега. – Најбољи си!

– Пронашао сам га у подруму, у наручју баука. Узео га је за љубимца.

Вууу се окренуо ка грофу и грофици. – Плашим се да су се бауци баш намножили. Мораћемо брзо да их избацимо иначе ће преузети целу кућу. Носе сву вашу одећу, грофице, а онда је исцепају. *Забаве ради.*

Грофица Фриволета је изгледала као да ће се онесвестити, а лево око јој се тако брзо колутало да само што није испало.

– Не брини, најдражи мој гнојни чиру. Средићемо то. – Гроф Дракче је климнуо главом Вуууу и дубоко уздахнуо. – Зваћу вечерас истериваче баука.

Поневши претрпани ранац, неколико резервних гаћа (ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ) и врло скакутаву Лудају, Амелија се поздравила с мамом и татом и пољубила их. Била је страшно нервозна, у стомаку су јој треперили ноћни вампирски лептири. Никад дотад није тако дуго избивала из куће без родитеља; чак ни кад је отишла у Сјајопољ да нађе Танцинову маму.

Грофица Фриволета је исправила Амелији ленту дугиних ренџера. – Очекујем да ће ово бити ПУНО значки кад се вратиш. Грофица се насмешила. – Тамо ће ти бити *феноменално*.

– Надам се да хоће! – узвикнула је Амелија.
– Само, недостајаћете ми ти и тата.

– О, заборавићеш ти да ти недостајемо док се будеш дивно проводила са својим другарима, чибуљице моја мала – казала је грофица Фриволета. – Нећеш хтети да се вратиш кући!

– И немој да једеш ништа што не би смела – казао је гроф Дракче.